

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 22. Ecclesia Danorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

benti animo perfecissent, ex eo tempore **Sæculum IX.**
 Erimbertus Sacerdos apud eos, quæ Dei **A. C. 854.**
 sunt, maximo Religionis Christianæ in
 Suecia incremento, libere egit.

§. XXII.

Ecclesia Danorum.

At in Dania subita rerum vicissitudo
 nascentem Ecclesiam turbavit. Quip- ^{n. 54.}
 pe Normannis, postquam inde egressi ^{Ann. Fuld.}
 Franciam annos viginti continuos deva- ^{854. Bertin.}
 stassent, tandem denuo collectis & in pa- ^{cod. Chro.}
 triam reversis, ortum est bellum inter ^{Norm.}
 Regem Ericum & ipsius Nepotem, qui
 e regno ab Erico ejectus comparata clas-
 se Piraticam hæcenus fecerat. Pugna-
 tum atrociter, tantaque strages edita, ut
 caesorum multitudo innumerabilis vide-
 retur, Divino Numine tot Christiano-
 rum a Normannis occisorum sanguinem
 ulciscente. Rex quoque Ericus inter-
 emptus, & ex genere Godefridi paren-
 tis ejus unicus superfuit puer, & ipse E-
 ricus nominatus, quem Dani Regem sa-
 lutarunt. Porro Proceres, quos habe-
 bat S. Anschario ignotos, ei persuaserunt,
 ut Religionem Christianam rejiceret di-
 centes, Deos suos sibi iratos esse, & quod
 ideo tanta eos mala invenerint, quia al-
 terius & ignoti Dei cultum recepissent.
 Inter omnes Religioni Christianæ ne-
 mo infensior Præfecto Sleswicensi, no-
 mine

Sæculum IX. mine *Hovi*; qui Ecclesiam ibi constru-
A. C. 854. etiam jussit claudi, & Fidei Christianæ ri-

tus prohibuit observari; unde & Presbyter, qui aderat, persecutionis acerbitate compulsus recessit. Itaque S. Anscharius sollicitus & tristis, quia tunc cum Erico juniore nullus erat amicorum suorum, quos antea largissimis donationibus sibi conciliaverat, humano destitutus auxilio more solito ad Divinum recurrit. Nec fefellit eum spes sua. Nam cum hujus rei causa ad Regem ire pararet, qui Præfectum Sleswicensem, sibi invisum, expulerat, misso ad S. Episcopum Legato rogavit, ut Sacerdotem illum ad propriam remitteret Ecclesiam, asserens, non se minus quam Seniore Ericum Christi velle Gratiam promereri, & ipsius Episcopi amicitiam obtinere. Quo facto cum S. Anscharius ad Regem venisset Duce Burchardo utriusque Regis propinquo tanta gratia a juvene Rege exceptus est, ut statim ei omnia, quæ olim Antecessor suus, concederet. Insuper etiam, quod antea nefandum paganis videbatur, ut Clocca † haberetur in Ecclesia, item ut in vico, Ripa vocato, nova fabricaretur Ecclesia, & Sacerdos ibi adesset, consensit.

† Campana

Dum hæc agerentur, Gausbertus Episcopus quemdam Presbyterum, nomine Anfridum, ex gente Danorum oriundum &

ab Ebbone olim Archiepiscopò Remensi Sæculum IX.
 in Dei Servizio educatum, in Sueciam mi- A. C. 854.
 sit. Qui cum illo pervenisset, Sacerdo-
 te Erimberto redeunte, tribus annis ibi-
 dem est commoratus omnibus carus. Ve-
 rum audito Gausberti Episcopi obitu
 exinde reversus post breve temporis
 spatium & ipse moritur. Porro S. An-
 scharius, ne Fides Christiana ibi interi-
 ret, quemdam ex suis Presbyteris nomi-
 ne Raginbertum illo misit, qui in itinere
 latrocinantium insidiis captus & spolia-
 tus postea vita functus est. Sed S. E-
 piscopus ab incepto se retrahi nequaquam
 passus alium Presbyterum pro hac Mis-
 sione a se ordinatum, natione Danum,
 nomine Rimbertym illo direxit, qui a
 Rege populoque benigne susceptus Di-
 vina apud eos Mysteria libere celebra-
 bat illo adhuc tempore, quando S. An-
 scharii Successor ipsius vitam scribebat.
 S. Anscharius Presbyteros, quos ad Gen-
 tiles convertendos mittebat, hortabatur,
 ut nullius alterius rem concupiscerent
 nec peterent, sed ut magis exemplo Bea-
 ti Pauli Apostoli ipsi quoque manibus la-
 borarent, & victu & vestimento conten-
 ti essent; ipse tamen, quidquid necessa-
 rium habebant, eorumque sociis, insu-
 per si quid pro amicis sibi acquirendis
 dandum erat, de suo abundanter suppe-
 dita-

Hist. Eccles. Tom. XI.

Qq

dita-

Sæculum IX. ditabat. Hæc fuit Ecclesiarum in Sue-
A. C. 855. cia & Dania origo.

§. XXIII.

Concilium Valentinum tertium.

De ten. ver.
Sor. c. 2.

Maug. diff.
s. 35.

20. 8. p. 134.

In Francia quatuor Articuli, ab Hincma-
ro in Conventu Carisiacensi editi, o-
pera quorundam piorum virorum ad Ec-
clesiam Lugdunensem transmissi, atque
ab Archiepiscopo Remigio præsentibus
Clericorum suorum doctissimis ad exa-
men vocati, omnium animos offende-
runt; quod nempe Auctoritas Scriptu-
ræ, Patrum & præsertim S. Augustini op-
pugnari videretur. Ergo Remigius hos
quatuor Articulos vulgato libello cum
Titulo: *Veritati Scripturæ esse inhæren-*
dum, refutare aggressus, præcipue ge-
minam Prædestinationem Electorum &
Reprobatorum asserit. Majore deinde
Auctoritate eandem Doctrinam in Con-
cilio Valentino tertio, jubente Lothario
Imperatore Regni ejus anno decimo
quinto, Indictione tertia, seu anno In-
carnationis Dominicæ octingentesimo
quingentesimo quinto, die octava Janua-
rii, congregato stabilivit, cum in Causa
Episcopi Valentini, cui diversa crimina
objiciebantur, Patres convenissent. Ade-
rant Episcopi quatuordecim ex tribus
Provinciis cum suis Metropolitibus, qui
Concilio præerant, nimirum Remigio
Lug-